

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

7. De perfectionibus animæ Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

nibus creaturis simul sumptis, amore ferretur: Filio, quod ob arctissimum naturæ humanæ complexam, contractamque cum toto hominum genere cognationem cœperit hominem amare tanquam seipsum: Spiritui Sancto, quod id eximij amoris esset opus, ideoque ipsi peculiariter attributum, quodque super hunc eundem hominem Deum, absque mensurâ requiesceret. Tota insuper beatorum civium curia ob spem proximam instaurandarum cœlestis senatus ruinarum mirificè exultavit, infinitam SS. Trinitatis potentiam, sapientiam, bonitatem, charitatem admiranda magnificavit: tantam Filij Dei dignationem suspexit: pro tanta misericordia humano generi exhibita gratias egit; Verbum incarnatum submissè de cœlo in Virginis utero, tanquam caput & regem suum, adoravit. Quanto & te zelo benedicere & glorificare oporteret tantam Dei benignitatem? quàm medullitè de tanta ex hoc mysterio in Deum redundante gloriâ exultare, quàm ardentè redamare, quàm deuotè gratias agere?

De perfectionibus animæ Christi.

V I I.

I. **E**odem primo Incarnationis momento.

mento.

momento ea sanctissimæ animæ Christi infusa fuere supereminētissima dona & charismata, quæ Filiū Dei decebant. 1. Immunitas ab omni prorsus macula, imò impeccabilitas. 2. Sanctitas in longè eminentiore gradu supra omnes puras creaturas. 3. Clara Dei visio cum amore & gaudio beatifico similiter in sublimissimo gradu. 4. Scientia infusa excellentissima, qua clare cognouit omnia præterita, præsentia & futura in omnem æternitatem. 5. Potestas excellentiæ in ipsa interiora cordium, remittendi peccata, flectendi corda. 6. Potestas largiendi diuina charismata, instituendi sacramenta. 7. Gratia capitis Ecclesiæ militantis & triumphantis tam hominū, quā Angelorū. His expensis cōgratulare Christo de tantâ tot gratiarum, & prærogatiuarum ei communicatarum excellentia, Sanctissimæque Trinitati gratias age: concipe magnam spem & amorem erga mediatorem & caput adeò sublimibus charismatis largissimè ditatum, à quo proinde sperandus influxus omnium gratiarum in spiritualia eius membra, cum desiderio eximie perfectionis assequendæ, vt fias dignum sub tali capite, talis corporis mystici membrum.

II. Ex.

II. Expende singularum prædictarum prærogatiuarum magnitudinem, inspicendo 1. earum latitudinem, quàm latè se nimirum extendant. 2. Sublimitatem, quoad intrinsecam earum perfectionem. 3. Longitudinem, seu durationem deinceps æternam. 4. Profunditatem seu incomprehensibilitatem earundem, quod tam immani interuallo excedant omnes omnium Sanctorum hominum & Angelorum gratias & perfectiones. Renouandi hic prædicti affectus congratulationis, gratitudinis, spei, amoris, zeli eximiæ perfectionis.

III. Expende, quanta redundet ex tanta Christo communicatorum charismatum affluentia & præ eminentia in Sanctissimam Trinitatem gloria: dubio procul longè maior, quàm ex omnibus gratijs vnquam concessis & concedendis vniuersis Angelis & hominibus simul sumptis. Quanta in totum genus humanum, quod in Christo sic exaltatur, dignitas: quanta in singulos viatorum copia gratiarum, quanta in singulos comprehensorum abundantia gaudiorum. Quàm merito ergo nobis Christo cõgaudendū, & de tanta diuinæ Maiestatis glorificatione, de tãta humani generis exaltatione, de tãta vbertate gratia:

tia:

tiz & gloriæ nobis à Christo proveniente cum gratiarum actione lætandum? quàm ardentè Christus caput nostrum, fons omnium charismatum à nobis mèbris suis, quæ tam tenerè diligit, redamandus? Affectus gaudij, gratitudinis, amoris hinc subdendi.

4. Heb-
domadæ
Aduen-
tus.

Dominica IV. Aduentus.

De Iudeorum legatione ad Ioannem.
Ioan. I.

I. I. **C**ONsidera quanti æstimanda sit eximia perfectio, quæ etiam improbos & hæreticos rapiat in admirationem, qualis erat Ioannis, qui ob eam Messias reputabatur à Iudæis, ideoque talis ad eum instituebatur legatio, quæuis ille minimè suam, sed purè diuinam gloriam in sancta illa viuendi ratione quæreret. Concipiendus hinc zelus proficiendi eximiè in omni perfectione, sed purè ad Dei gloriam.

II. Expende profundissimam S. Ioannis humilitatem, qui, cum posset, si voluisset, verus Messias falsò reputari, aut saltem verè Elias in spiritu aut propheta.